

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Io. Freinshemii Commentarii in libros s̄uperstites Q. Curtii
Rvfi**

**Freinsheim, Johann
Curtius Rufus, Quintus**

[Argentorati], [circa 1639 oder später?]

Cap. 6

urn:nbn:de:bsz:31-103771

lib.9 .cap.5 n.25.28.30. & c.6.n.12.6. Comment.in Curtium.

Catone obiter addo, idem elogium ei tribuere Plutarchum in vita cap. 27. Quintilianus 12, 1. mitius: *Cicero minime sui contempor.*

TANTA COMPOVENTIVM) Arrianus 6,2,23. de hac ipsa re: *Hec mihi per digressionem dicta sint, ut in tantorum facinorum & casuum expositione posteri plus diligentie adhibeantur. Eadem querela Tacit. 3,19,5. Adeo maxima quaque ambigua sunt, dum alij quoquo modo audita pro compertis habent; alij vera in contrarium vertunt: & gloriantur posse rite. & 4,11,6. Mibi tradendis arguendique rumoris cassa fuit, ne de*

9,5,25. CRITOBVLVS) Critodemus Arriano 6,2,17. vbi Philippus Acarhan, qui in Cilicia ad Tarsum curauerat Alexandrum & supra 3,6,1. an extinctus interim, an clinicam tantum, non vulnerariam professus? alii enim medicorum ophthalmici, alii clinici, alii vulnerarii, raro unus omnes medicinæ partes proficiebatur aut exercebat, vti nec hodie, vbi Osthanes & de quo Plinius 30, 1, 21. Non tamen & Alexandri M. temporibus auctoritatem addidit professioni secundus Osthanes, comitatu eius exornatus, planequa quod nemo dubitet, orbem terrarum peragranit. Sed Philippus Acaranus etiam vulnerarius fuit, vt ex 4,6,17. apparet. Sed postea extinctum credo, quando nulla amplius eius mentio. Raderus. De Osthanes quod ait, duplice fallitur. nec enim cum medicum fuisse dicit Plinius, sed magum: nec de ipso ultima verba Plinii, orbem terrarum peragranit, accipiunda, sed de arte seu professione magiae. quod sequentia clamant: Extant itaque & apud Italas genies vestigia eius &c. Sed ad Critobulum reuertimur: eiusque nomen secundum Popmam ex Plin. 7,37,2. affirmamus. Magna & Critobulo fama est extracta Philippi regis oculo sagitta, & circa deformitatem oris curata orbitate luminis. Philippo id acciderat in oblio Methonæ apud Diodor. 16,34. Iustin. 7,6,14. hunc igitur etiam ex paternis medicis secum duxerat Alexander.

9,5,28. SINE MOTU PRÆBVT CORPVS) Plin. 11, 45. Varices C. Marium, qui seipso Consul fuit, stantem sibi exarali passum unum hominem (Chiffitius recte hominem) Oppius auctor est. Cicero. Tuscul. quest. 2,22. C. Marius cum secesserit, retinet se alligari: nec quisquam ante Marium solitus dicitur esse scelus. vbi multa præclara de dolore tolerando, virisque digna.

9,5,30. CERTIOR EM SPEM) Sine: certiore spe salutis eius in causa se reuertetur. Acidalius. Videtur non necessaria mutatio. Castra autem intellige, que ad vibem erant, ne confundas cum iis quæ ad confluentes Accensis & Hydrait apud Arrianum 6, 2, 26.

9,6,1. FAMAM MORTIS SVÆ) Aliter paulo Arrian. 6,2,27. Diodor. 17,99. hanc etiam inter caussas numerat seditionis à Græcis concitatæ, quæ seq. cap. exponitur.

9,6,2. QVIES NECESSARIA) Sic de Carolo V. Surius ad Ann. MDXLVII. Noribergæ dies quinque confirmanda valetudinis caussa permanxit.

9,6,6. AT CRATERVS) Apud Arrian. 6,2,29. Nearbus auctor est amicus qui eum deducebat factum eius reprehendisse, quod se tanto discrimini pro exercitu obiecisset: neque enim id ducis, sed militis officium esse. Eadem Suidas in 'Αλεξανδρῷ, ex Arriano. Confer simillimum locum Lucani 5,680.

*Circumfusa duci fleuit, geminique suorum
Et non ingratissi incessu turbæ querelis:*

Quo te dure tulit virtus temeraria Casar? &c.

Sic apud Gregoram 7, II. Imp. Michaël à patre profice obiurgatur, quod Imperator, non ex Imperiorio debito rem gessisset, vitam suam sic obieclans casibus, & in suo corpore Romane-

Comment. in Curtium. lib.9. cap.6. n.7.8.10.11.13.17.18.19.

Romanorum salutem fortunæ velut per libidinem exponens. & apud eundem II, I. Andronico juniori eadem illa ab uxore & ceteris omnibus ingeruntur. Sic Philippum Augustum singulari pugna cum Atrebatum Comite congregati cipientem, ab amicis retinerti facit Guillermus Philippid. lib. 2. idque factum huic comparat :

Talis Alexander castigabatur ab omni
Milite, cum medios muro se verit in hostes.
Vnde (Vnde) fuit, paucis vix succurrentibus, hosti
Vi rapuer, iusto perfusis membra cruento.

Coniunge quæ proposita sunt supra ad 3, 2, I. statuit ipse decernere. & mox num. 8. n. 18
cuius animas.

VI. NVNC EST TIBI VILIS) Acidalius nō tibi vilius expungit,
putatque sufficere ut nunc est. probatque simili loco Curtii 5, 5, 10.

9, 6, 7. TV NOS PRÆSTABIS INVICTOS) Coniunge quæ
notat Forstnerus ad illa Taciti 2, 46, I. Inguionerum tenens, illo in corpore decus omne
Chersicorum, illius consilis gesta, quæ prospere ecclerint, restabatur.

9, 6, 8. TOT CIVIVM ANIMAS) Quæ omnes unius spiritu tra-
hantur. Silius 4, 103. de Chryxo Celtarum duce:

Vna spes anima, tantusque pepererat ardor.

Cic. pro Marcello cap. 7. Quis est omnium tam ignarus rerum, tam rudit in rep. tam
nihil unquam nec de sua, nec de communi salute cogitans, qui non intelligat, tua salute
contineri juan; & ex viuis tui viam pendere omnium. de codem Lucan. 5, 685.

Cum tot in hac anima populorum vita, salusque

Pendeat, & tantus caput hoc sibi fecerit orbis,

Sauia est, voluisse mori

Nam, ut ait Sen. de Clement. 1, 4, 2. Imp. est vinculum, per quod Rep. coheret, ille spiri-
tus ritatis, quem haec tot millia trahunt &c. Adde Liphii politic. 2, I. Gruter. in Tacit.
discurs. 3, 9. & quæ supra sparsum notata, vel Index, vel addita textui parallela loca, in
commune iungent.

9, 6, 10. DE PERSIDIS REGNO) Crimen fortunæ facit
Plutarch. de fort. Alex. 2, 28. Ferre in modum cassibus implicatae, desertus & auxiliis inops
agebas: non eo redactus, ut Sisifa, Babylone, vel Baetris potiretur, aut præclaram de Pors
illam victoriam reportaret. nam qui arduas ac glorioas res gerendas suscipiunt, ab illorum
infortunio, si quod habent, saltem dedecus abeant. Vide & qua sequuntur; est enim pro-
lixus locus.

NE ADMIRARI QVIDEM) Nemo quidem vellet, ut periculis
te exponeres: nec tamen, si faceres, miraretur. quippe cogitat non iniquum esse, ut
magnum ob præmium, magnum etiam periculum suscipieretur. Nihil ergo mutan-
dum: nec Acidalio credendum, qui pro ne admirari, reponetbat admittere.

9, 6, 11. NOVIT) Acidalius norit. Rectius.

9, 6, 13. IGNOMINIA NOTES) De poenis militaribus, & ignomi-
niosis dimissionibus copiose ex Polybio Lipsius Mil. Rom. 5, 18. & 19. Raderus.

9, 6, 17. CONSIDERE IVBET) Sic Alexander Imp. confessum
obtulit Senatoribus. Lamprid. cap. XVIII.

9, 6, 18. SED GLORIAE) Pal. I. non tam etatis spatio, quam gloria. Et
nunquid ita scriptit Curtius?

9, 6, 19. LICVIT PATERNIS OPIEVUS) Hic quoque scutus
est auctorem generis Achillem: qui cum fatum suum ex matre didicisset, ut vel inglo-
rius ad extremam senectutem peruenire posset: vel magna gloria compos, sed breuis

qui foret: elegit gloriam. Paria Curtianis his dixit apud Arrian. 5, 4, 11. Quidnam magnam ac memorabile in vita egissimus, si desides in Macedonia satis habuissimus, laboris expertes, domos nostras tueri? Confer Maximum Tyr. disserit. XXXV.

N.E. PIGRI QVIDEM) Arellus in Seneca Suasor. II. Erratis, si metuendam creditis moriem. Nelli natura in aeternum spiritum dedit, statutaque nascen-
tibus in finem vite dies est. Imbecilla enim nos materia Deus orsus est, quippe minimis succidunt corpora: indenuntiza sorte rapimur: sub eadem pueritia fato est; eadem iuuenit
causa cadit. Lepidus apud Sallust. H. 1, 2, 10. Omnibus finem natura vel ferro septis sta-
nuit. & Iug. 85, 30. Ignavia nemo immortalis factus.

NON ANNOS MEOS) Cestius apud Senec. Suas. VI. Si ad des-
iderium populi resipiscit Cicero, quandoque perieris, parum vixisti: si ad res gestas, satis vixi-
sti: si ad iniurias fortunae & presentem Reip. statum, nimis diu vixisti: si ad memoriam
operum tuorum, semper victurus es. Ad eam formam Sen. epist. 78, 34. ait ex Posido-
nio: unum diem hominum eruditorum plus patere, quam imperii longissimam etatem. Vbi
Lipsum & Muretum consule. Sic etiam Agricola Taciti 44, 3. Quantum ad gloriam,
longissimum annum peregit. Mamerinus in gratiar. actione cap. 14. Itaque grandanum
iam Imperium videbitur his, qui non ratione dierum, aut mensum, sed operum multitudi-
ne, & effclarum verum modo Itali tempora mecentur. Idem sensus in his Martia-
lo, 53.

Inuida quem Lachesis raptum triceride nona,

Dum numerat palmas, credidit esse senem.

9, 6, 20. **IMPERIVM**) Credo Pal. 1. rectius habere: Orsus à Macedo-
nia, imperium Grecie tenero.

MÆDISQUE) Nulla horum apud ullos scriptores, qui de Alexandro tra-
didere, mentio est. Raderus teste. Ese autem Thraciae gentem hoc nomine Macedo-
nie vicinam, ex Stephano & Ptolemaeo 3, 11. notum. Vide etiam Ortelium. Verum
de his sermonem esse Curtio non videtur, cur enim post totam Thraciam, vnius natio-
nis vocabulum nominet? Quare potius hic legerim, *Mossique*, quae gens vicina Tri-
ballis, & armis virisque valida: quamquam Raderus *Madas* retinendos arbitretur.

ALIAM NATVRAM) Seneca de benef. 7, 2. Non satis appa-
rebat inopem esse, qui extra naturæ terminos arma proferret? Sic Romani apud Ta-
cit. Agric. 30, 6. Postquam cuncta vastantibus defuisse terre, & mare seruantur. Vide-
tur autem Curtius alludere ad notam fabulam de pluribus mundis, de qua infra 10, 5, 29.
Iuuenialis 10, 167.

Vitis Pellaco iuueni non sufficit orbis.

9, 6, 21. **XXVIII. ETATIS ANNUM**) Non ergo conuenit Iu-
uenius 11, 1, 9. cui viginti annos natus regnum orditur, nec Raderus prolusion. cap. 7.
qui hoc gestum in vigescimum nonum Alexandri annum conjicit. Chronologos
consule.

9, 6, 22. **DABO NOBILITATEM**) Aristippum Dionysius insit in
coniuicio infimum omnium accubere. hic Aristippus nihil offensus, Hunc, inquit, locum, ô
rex, illustrare vis ac honorificum reddere. significans non locum reddere hominem viuorem;
sed ex dignitate hominis, honorem addi loco. Raderus ex Aristippo Laërtii cap. 18. Sic Ca-
to nescio quod vile munus. Socrates carcerem cohonestauisse dicuntur. Sic Epami-
nondas Telexchian ad magnam dignitatem ac maiestatem exexit. Plutarch. in præcept.
reip. gerendæ cap. 37. De locis obscuris per opera bellica nobilitatis supra ad 4, 9, 9.
nobilis sua clade facturus.

APERIAM TERRAS) Id quoque præsttit. Nam ante eius expe-
ditio-

Comment. in Curtium. lib.9. cap.6. n.24.25. & c.7. n.1.4.

ditionem India, & quæ circa sunt, vix fando Græcis cognita. Plutarchum & Strabonem non uno loco testes eius rei habet.

9, 6, 24. *NJHIL PARVVM*) Hieronymus ad Lætam, in re dissimili, similem fere sententiam dixit: *Non sunt conuenientia quasi parva, sine quibus magna constare non possunt.* Pulchre Nazianzenus:

τὸ μικρὸν ἐ μικρὸν, ὅντας τοῦτον μέγα.

AB INTESTINA FRAUDE) Alludit hunc sensum Italum adagium:

Da chi ben mi fido, guardimi Dio:

Da chi non mi fido, guardero io.

9, 6, 25. *IN THEATRO*) Ad ostium eius cæsus. Diodor. 16, 95. et superatis eius angustiis à Pansania, ut loquitur Iustinus 9, 6, 4.

PLVRIS A SVIS) Saturninus apud Vopiscum cap. 10. *Nefariae amici quid mali sibi imperare; gladij & tela nostris cernucibus impendere; imminent hastæ undique, undique spicula: ipsi custodes timentur, ipsi comites formidantur.* Sulpicius Ciceron. epist. ad famil. 4, 12. de nece M. Marcelli. cui inimici propter dignitatem pepercabant, inueniens est amicus, qui ei mortem afferret. Exempla dictaue alia quid opus addere?

9, 7, 1. *CARABACTRA*) Ortelius corruptam putat vocem, & circa Baetra legendum existimat. Constantiensis Ms. habet *Garabactra*. Glareanus existimat compositum ex *Cara* & *Baetra*, propter coloniam nouam eo deductam. Orteliū tamen conjecturæ fauet, quod Curtius ipse num. 11. addat: *Hec circa Baetra gesta.* Raderus. Iuuat etiam Diodor. 17, 99. *Graci per Bactrianam & Sogdianam in colonias distributi &c.* Bongarcius etiam ita leg. coniecerat. *Sarbaltran* habet L. Ampelius.

POPVLARIVM) Glareanus de Bactrianis interpretatur, Loccenius de Græcis: quod verum puto, ex verbis *qui validiores erant*; quæ res notat diffensum in eodem hominum genere. accedit, quod illi Bactrianos etiam ad defectionem perpulerunt: at quomodo potuissent, si quibusdam eorum occisis, genti tantam intulissent iniuriam?

CEPERANT) Acidalius sic recte legit. mutata etiam distinctione sensum expeditiorem reddidi.

QVASI) Quid sibi vult in ista re *quasi*? Emendo *casi*: pro quo solenni mutatione literarum in antiquioribus libris scriptum erat *quasii*. Acidalius. Recepit in textum Raderus.

9, 7, 4. *BICON QVIDAM*) Forte *Nicon*. aut cum Pal. 1. *Biton*. Græcum enim fuisse, tametsi Glareanus dubitet, omnia probant.

INVITATVMQUE) Non ergo duæ erant factio[n]es, alterius Athenodorus princeps, alterius Bicon, vt putabat Raderus: sed Bicon ille sub Athenodoro erat; qui enim alter ille regis nomen adscisceret, valida adhuc diuersa factio[n]e? aut qui fidetur inimico inuitanti? Ceterum exempla quædam hoc modo occisorum reperies supra ad 6, 8, 16. quibus adde insigne illud apud Plutarch. in Demetrio cap. 47. item in Sertorio cap. 44. Warnefrid. de gestis Longobard. 1, 20. de Rodolpho: nec non Saxonem Hist. Dan. lib. 5. c. fin. de Frothone cum 2400. viris epulatum accersito à Britannorum rege. Zwingler. theatr. vol. 18. lib. 5. p. 3465. de Sigismundo Battorio.

MACERIANVM) Marcianum putat legendum Glareanus, quod Marciani Medi essent. Omnia exemplaria habent *Maceriani*. unde coniicit Raderus à Macis apud Stephanum dictos *Macerianos*. At ego non video vt à *Máxay*, quorum quidem & apud Plinium 6, 23, 13. mentio, fiat *Marcianay* gentile nomen: demide